

Arbejderklassen i det Hele; Gaardmandsklassen, som selv har Befordring, tyer kun ganske undtagelsesviis til disse Steder, men henter selv sit Brændevin i Kjøbstæderne. Men man kan ikke gjøre Regning paa at kunne tvinge den arbejdende Befolkning til at gaae flere Mil til Kjøbstæderne for at kjøbe sit Brændevin paa selve Stedet, og, hvad enten Brændevinen føres ud paa Landet paa den ene eller den anden Maade, kommer det jo Kjøbmændene og Brændeviinsbrænderne i Kjøbstæderne tilgode, saa jeg tror ikke, at den Omforg, som de ærede Medlemmer have for Kjøbstæderne i denne Retning, træffer det, som den skulde.

Table: Jeg begjærede Ordet, efter at den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgfreds (Koch) havde havt det, idet han kastede ind i Forhandlingen Spørgsmaalet om vort Forhold til Kjøbstæderne, Spørgsmaalet om at vise Egelighed overfor Kjøbstæderne. Jeg antager, at vi i Modsætning til hans Uttringer kunne paastaae, at vi Alle have ligesaa megen Deeltagelse for de danske Borgere, der boe i Kjøbstæderne, som for dem, der boe paa Landet; men vi ere ikke forpligtede til at have nogen Forskjærlighed for en vis Deel af vore Medborgere, fordi de boe i Kjøbstæderne. Vi erkjende ingen Adskillelse imellem Land og By heri Landet, men vi ville yde Ret til alle danske Borgere, enten de boe i Byerne eller paa Landet. Naar det ærede Medlem har talt om Egelighed for Beboerne paa Landet og i Byerne, tillader jeg mig at spørge, om der da, naar man vel vil undersøge Sagen, er Egelighed i Raarene for dem, der boe paa Landet i Modsætning til dem, der boe i Byerne? Ingenlunde! Hvis man vil gaae i den Retning, som den ærede Taler gjorde, vil der reises mange og store Krav fra Landboerne imod Kjøbstadbeboerne, men med Hensyn til de Forhold, han berørte, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der aldeles ikke kan gjøres en Sammenligning imellem Bærsthuusholdere i Byerne og Gæstgivere paa Landet. Den ærede Minister har allerede omtalt, hvorledes det forholder sig med Gæstgiveri eller Krohold paa Landet, og jeg tør

maaftke bemærke, at Kroholdet paa Landet ikke mindst eller idetmindste i ligesaa høj en Grad er til Fordeel for de saakaldte Kjøbstadbeboere som for Landboerne. Kromændene ere ofte de eneste Landboere, med hvilke mangfoldige Kjøbstadbeboere komme i Berøring, og disse vilde meget savne Brændevinen, naar Kromændene ikke havde Lov til at handle dermed. Der fremkom dernæst en Bemærkning om en anden Bævertningsnæring, idet der blev talt om Skovene. Jeg maa tro, at den ærede Taler derved har meent Pavillonerne omkring i Nærheden af Byerne paa de Steder, hvor Kjøbstadbeboerne tage hen om Sommeren for at forsvikke sig, thi naar det ikke er dem, der er meent, veed jeg ikke, hvor der er Pavilloner i Skovene; men til hvis Fordeel ere disse? Naturligviis til deres Fordeel, som boe i Kjøbstæderne, og de vilde meget savne dem, saafremt de ikke havde dem. Jeg skal forøvrigt ikke gaae videre i denne Retning, idet jeg haaber, at jeg fra mit Standpunkt har afviist den Bemærkning, at vi skulde føle mindre Deeltagelse for de Medborgere, der boe i Kjøbstæderne. — Med Hensyn til Lovforslaget i det Hele og den Form, hvori det nu foreligger, beder jeg de ærede Medlemmer, som kjende det i den gamle Skikkelse fra forrige Aar, om at tage i Betragtning, at der nu er indtraadt den ikke uvæsentlige Forandring, at medens Lovforslaget forrige Gang forelaa privat indbragt her i Thinget og kun meget betingelsesviis sit Billigelse af den daværende Indenrigsminister, have vi nu opnaaet den forandrede Tilstand for dette berettigede Krav, at Lovforslaget er indbragt af Regjeringen og allerede har gjenemgaaet det andet Things Behandling, saaledes at der med Hensyn til Hovedsagen er vundet ikke Ubetydeligt, om man end med Hensyn til Censeltbeder kan have nogle Betænkeligheder og kunde nære videregaaende Duster.

Sager: Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt Kjøbstæderne blive forurettede ved denne Lov, men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der ikke er kommet en tilbørlig Eghed frem ved Loven